

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Moroza Vitalii împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2013, în cauza penală în privința lui

Moroza Vitalii Victor,

născut la 22 februarie 1984, originar și domiciliat pînă la reținere în mun. Chișinău, str. Vasile Lupu 46 „M”, ap.2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 16 iulie 2012 - pînă la 21 decembrie 2012
(instanța de fond);

2. de la 18 februarie 2013 - pînă la 26 martie 2013
(instanța de apel);

3. de la 27 noiembrie 2013 - pînă la 12 februarie 2014
(instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2012, Moroza Vitalii a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal la 5 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Moroza Vitalii și Tabac Alexandru în beneficiul lui Reabciun Leonid prejudiciul material în sumă de 24414 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Tabac Alexandru în privința căruia cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Moroza

Vitalii, la 03 iunie 2012, aproximativ la ora 23⁰⁰, fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu Tabac Alexandru, prin participație simplă, aflându-se în fața localului „Biliard Bar”, din str. Alba Iulia 75, mun. Chișinău, avînd intenția sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, observîndu-l pe cet. Reabciun Leonid ieșind din localul menționat, i-a sustras deschis de la gît un lanț din aur, pe care era un pandativ cu semnul zodiacal „Leu” din aur, cauzînd părții vătămate Reabciun Leonid daune în proporții considerabile în sumă de 3000 lei.

Ulterior, observîndu-l pe Reabciun Leonid în stare de ebrietate avansată, așezat pe o bancă, peste drum de localul „Biliard Bar”, avînd intenția sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, i-a sustras deschis din buzunarul drept al cămașei telefonul mobil de model „Nokia C7”, de culoare sură cu IMEI nr. 355379045950960 în care se afla cartela SIM cu nr.068227055, la prețul de 7500 lei, iar din buzunarul drept al pantalonilor i-a sustras portmoneul din piele de culoare neagră la prețul de 150 lei, în care se aflau bani în sumă de 150 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia suma de 2233 lei, 2000 lei, un card bancar eliberat de Banca Comercială spaniolă „La Caixa” cu nr.4160819442955010, de pe care a extras ulterior suma de 640 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale constituiau suma de 9531 lei, buletinul de identitate și permisul de conducere eliberat pe numele părții vătămate și certificatul de înmatriculare al automobilului de model „Toyota Avensis” cu n/î COX 302, cauzînd părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă de 21414 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Moroza Vitalii care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, invocînd că pe parcursul urmăririi penale au avut loc mai multe încălcări de procedură penală și anume nu a fost efectuată confruntarea cu Tabac Alexandru, chiar dacă acesta a fost recunoscut complice. Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 26.06.2012, partea vătămată l-a recunoscut pe Tabac A. ca persoana care i-a sustras bunurile, însă nu cu certitudine, ulterior în ședința de judecată, ultimul încrezut a arătat la Moroza V. ca la persoana care i-a sustras lanțul de aur de la gît, iar la Tabac A. ca persoana care i-a sustras

alte bunuri materiale. Totodată, a menționat că în cadrul ședinței de judecată a adresat întrebări părții vătămate, la care acesta a început să se încurce în declarații, după care victima a depus o cerere în care a solicitat examinarea cauzei în lipsa lui, astfel Moroza V. a fost în imposibilitate de a se apăra. La solicitarea lui Tabac A. a extras de pe cardul bancar bani, însă nu a știut că acesta este furat, consideră că faptul dat nu confirmă vinovăția sa în infracțiunea incriminată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2013, a fost admis parțial apelul declarat de inculpat, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Lui Moroza Vitalii în baza art.187 alin.(2) lit.b), f) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată prin prisma art. 100 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Moroza Vitalii în baza art. 187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că probele prezentate în sprijinul învinuirii care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului Moroza Vitalii în săvârșirea infracțiunii de jaf, sunt următoarele și anume: - procesul-verbal de ridicare din 18 iunie 2012 din cauza penală nr. 2012031107, a buletinului de identitate, permis de conducere, poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă RCA, un card de reducere „Linella”, un card de reducere „Maximum”, un card bancar „Moldinconbank”, două carduri bancare „Banco Espirito Santo”, un card bancar „Ajuntament de Palma”, toate pe numele lui Reabciun Leonid, ridicate de la Tabac A. (f.d.48, vol.I), ulterior, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.06.2012

(f.d.49-50, vol.I), aceste obiecte au fost recunoscute și anexate în calitate de corp delict, - procesul-verbal de percheziție din 20 iunie 2012, potrivit căreia de la Tabac Vera (mama inculpatului Tabac A.) au fost ridicate un telefon mobil de model „Nokia 5530”, cu nr. IMEI 355355040572983 și un telefon mobil de model „Huawei U5110”, cu nr.IMEI 354549040271221 (f.d.71-72,vol.I), - procesul-verbal de ridicare din 15 iunie 2012, potrivit căreia de la sediul BC „Victoriabank”, str. 31 August 1989, nr.141, șeful secției securitate Porubin S. a fost ridicat un disc CD-R, de culoare roșie, cu înregistrările respective și procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 iunie 2012, prin care a fost examinată informația foto cu privire la utilizarea cardului „La Caixa Banca”, cu nr. 4160819442955010, în perioada de timp 02.06.2012-05.06.2012. La examinarea din data de 02.06.2012, ora 14⁴⁵, se vede că cardul a fost introdus într-un bancomat de către o persoană a cărei identitate este imposibil de stabilit din cauza calității proaste a imaginilor. La data de 04.06.2012, ora 01¹¹, cardul bancar este introdus într-un bancomat de către o persoană necunoscută, ulterior fiind identificată ca Moroza Vitalii, care potrivit imaginilor extrage bani de pe cardul nominalizat, apoi, la 04.06.2012, ora 01¹⁶ și 03²⁰, același card este introdus în alte bancomate, însă din cauza calității imaginilor nu este posibil de stabilit dacă Moroza V. a scos bani de pe card.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a constatat că instanța de fond nu a dat o apreciere criteriilor generale de individualizare a pedepsei inculpatului Moroza V., numindu-i o pedeapsă prea aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, din care considerente instanța a indicat că, potrivit certificatului eliberat la 15.06.2012, cu nr.3226, de către Instituția Medico-Sanitară Publică, Dispensarul Republican de Narcologie, inculpatul Moroza Vitalie, la evidența medicului narcolog se află din 12.04.2003, cu diagnoza „*Consumator de substanțe narcotice (hașiș)*”. Anterior acesta a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 mai 2003, în baza art. 225⁵ alin.1 Cod penal (red.1961), cu aplicarea art. 43 Cod penal (red.1961), la un an termen de probă, însă la moment antecedentele penale sunt stinse, astfel, în privința ultimului lipsesc careva circumstanțe agravante. Prin urmare, instanța a considerat necesar de a

reduce termenul pedepsei la minim, numindu-i pedeapsa de 3 ani închisoare.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recursuri ordinare inculpatul Moroza Vitalie, care fără a invoca vreun temei de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărîrilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece nu s-a demonstrat că el a săvârșit infracțiunea incriminată.

Consideră, că potrivit art.254 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului, fapt care a fost ignorat, iar în cazul în care există divergențe între declarațiile persoanelor audiate în aceeași cauză, are loc confruntarea între ele, însă necătînd la aceasta, contrar prevederilor art. 113 CPP, organul de urmărire penală a încălcat această normă. La fel a menționat, că în privința sa nu a fost efectuată prezentarea persoanei spre recunoștere, însă potrivit materialelor cauzei, la 26.06.2012 partea vătămată l-a recunoscut pe Tabac A. ca persoana asemănătoare care i-a sustras bunurile la 06.06.2012. Astfel, consideră că prin această acțiune procesuală lui i-au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale și principiul general al procesului penal – egalității în fața legii, prevederi stipulate la art.9 CPP și art.16 din Constituția RM. Potrivit declarațiilor părții vătămate, atît el, cît și Tabac A. nu coincide la înfățișare cu persoanele care l-au atacat, însă în instanța de judecată Reabcium Leonid i-a recunoscut pe ambii, ca persoane care l-au atacat și i-au sustras bunurile materiale. Astfel, necătînd la faptul că în declarațiile părții vătămate sunt contradicții, instanța a pronunțat sentința de condamnare. Prin urmare, nu poate fi condamnat pentru faptul că a retras de pe card careva sume bănești, astfel în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din textul recursului declarat de către inculpatul Moroza Vitalii, se întrevește că acesta critică hotărîrile sub aspectul temeiului prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor menționate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Din conținutul recursului rezultă că inculpatul Moroza Vitalii invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a vinovăției stabilite în comiterea jafului.

Astfel, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Moroza Vitalii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit.b), f) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Necătfînd la faptul că, inculpatul vina nu a recunoscut, instanțele de fond și apel au constatat că vinovăția lui V. Morozan pe deplin a fost dovedită prin: *declarațiile părții vătămate Reabciun Leonid* (f.d.13-14,vol.II), care a explicat că pe Tabac A. și Morozan V. îi cunoaște deoarece i-a văzut în momentul comiterii infracțiunii. La 03 iunie 2012 a sărbătorit ziua de naștere a unui prieten. În jurul orei 22⁰⁰, cu doi prieteni ai săi a intrat în barul "Biliard", din str. A. Iulia 75, mun. Chișinău, unde au mai servit băuturi alcoolice. Aproximativ la ora 23³⁰, s-a pornit spre casă, însă pe scări s-a împiedicat, iar doi tineri s-au apropiat să-l ajute să se ridice, apoi unul dintre ei i-a rupt lanțul de aur de la gît. Tînărul care i-a rupt lantul de la gît este – *Morozan Vitalii*. În timp ce aștepta un taxi, s-a așezat pe un scaun de la stație, din aceeași stradă, iar alături de el s-a așezat Tabac Alexandr. Cînd s-a ridicat acesta, foarte profesional și abil i-a sustras din buzunar telefonul mobil și portmoneul. Ajungînd acasă, a anunțat poliția. Prejudiciul material cauzat îl evaluează la 24500 lei, care nu a fost recuperat; - *declarațiile martorilor Pogoni Eugeniu, Sadovnicov Alexandru* (f.d. 15-16, vol.II); - *procesul-verbal de ridicare din 15.06.2012*, potrivit căreia de la sediul BC "Victoria Bank", din str. 31 august 1989, nr.141, de la șeful secției securitate Porubin S. a fost ridicat un disc CD-R de culoare roșie, cu înregistrările respective (f.d.96, vol.I); - *procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 iunie 2012*, unde prin examinare s-a stabilit că, pe informația foto cu privire la utilizarea cardului "La Caixa Banca", cu nr. 4160819442955010, la 04.06.2012, ora 01¹¹, cardul este utilizat de către V. Morozan, care potrivit imaginilor scoate bani, ulterior, la ora 01¹⁴ și 03³⁰, deasemenea Morozan V., utilizează cardul, însă nu este posibil de stabilit dacă acesta a scos bani de pe acesta (f.d.97-103, vol.I).

Astfel, instanțele judecătorești just au stabilit starea de fapt și de drept întemeiat ajungînd la concluzia despre vinovăția inculpatului Morozan Vitalii în comiterea infracțiunii imputate, iar faptul nerecunoașterii vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Argumentul recurentului precum că au fost încălcate prevederile art. 9, 254 Cod de procedură penală, menționate în pct.6 al deciziei, instanța de

recurs consideră că este nefondat și menționează, că atât la urmărirea penală, cât și la judecarea cauzei partea vătămată, fără careva dubii a indicat că anume inculpații i-au sustras bunurile, nominalizînd rolul fiecăruia, iar organul de urmărire penală a luat toate măsurile necesare prevăzute de lege pentru cercetarea completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei. Cu atât mai mult, că potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 16 iunie 2012, din informațiile foto cu privire la utilizarea cardului "La Caixa Banca", cu nr.4160819442955010, s-a constatat că la data de 04.06.2012, în diferite perioade de timp, cardul a fost utilizat de mai multe ori de către Moroza Vitalii, care potrivit imaginilor a și scos bani.

În afară de aceasta, la terminarea urmăririi penale inculpatul n-a prezentat careva obiecții împotriva acțiunilor organului de urmărire penală.

Dimpotrivă, el a acceptat toate actele și acțiunile de urmărire penală, inclusiv la 11 iulie 2012, în prezența apărătorului Serbușca Victor, fiindu-le prezentate materialele cauzei penale, după ce aceștia au făcut cunoștință cu ele, careva cereri sau demersuri nu au declarat (f.d.129, vol.I).

Astfel, Moroza V. nu a fost lipsit de dreptul de a contesta acțiunile organului de urmărire penală judecătorului de instrucție în conformitate cu prevederile art. 313 Cod de procedură penală.

Potrivit art.251 alin.(4) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal, cu excepția prevederilor alin.(2), atrage nulitatea actului dacă au fost invocate în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Astfel, încălcarea prevederilor legale poate atrage nulitatea actelor numai în condițiile legii și cu respectarea termenelor legali.

În sensul art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Morozan V. în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărârilor judecătorești lipsesc.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept, care au dus la admiterea parțială a apelului declarat de inculpat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul conchide că faptei săvârșite de către Morozan Vitalii i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar pedeapsa i-a fost stabilită cu respectarea prevederilor art.75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, persoana vinovată, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă la limita minimă a sancțiunii norme penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate pe motiv că acestea sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Morozan Vitalii, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2013, în cauza penală în privința lui *Morozan Vitalii Victor*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 februarie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev